

stawie, ile że administracya szpitala głównego pobiera rocznie taks za dzieci leczone w szpitaliku, kwotę 42—44 tysięcy K., podczas gdy szpitalik z funduszków krajowych tylko 32 tysięcy K. otrzymuje.

Prawda, że szpital główny prowadzi korespondencye odnośne i rachunki — pracy tej jednak i policzonych z tem wydatków, chętnie podejmie się towarzystwo szpitalika, jeżeli cała kwota taks należnych za leczenie dzieci, do kasy szpitalika napływać będzie.

Obecnie znalazło się towarzystwo szpitala św. Zofii w tem krytyczniejszym położeniu, że względu na to, że okazała się konieczną przebudowa pawilonu wstępnego, a nadto, że c. k. Rząd, celem urygowania kliniki pediatrycznej, domaga się od szpitalika oddania dwóch sal dla chorych na cele kliniczne.

Do takiego świadczenia na korzyść powstać mającej kliniki pediatrycznej, zobowiązało się towarzystwo szpitala św. Zofii w chwili zawiązania swego, w zamian za jednorazową subwencyę w kwocie 20.000 K. ze skarbu państwa otrzymaną.

Obecnie posiada szpital 8 sal; a to 4 dla chorób wewnętrznych, i 4 dla chorób chirurgicznych. Jeżeli więc odda dwie sale dla celów dydaktycznych, klinicznych — dysponować będzie tylko dwoma salami dla chorób wewnętrznych, co bezwarunkowo nie niewystarczającym.

Koszta budowy pawilonu klinicznego bez sal dla chorych, w kwocie 71.500 K. poniesie bezwarunkowo c. k. Rząd, koszta zaś budowy tego samego pawilonu, tylko nieco większego, z salami dla chorych, obliczone są na 97.600 K. t. j. na kwotę o 26.100 K. wyższą.

Tę więc nadwyżkę kosztów musiałoby ponieść Towarzystwo na wypadek, jeżeli swoich sal klinice do dyspozycji nie odda.

Ponad to, pawilon wstępny przy szpitalu św. Zofii ma takie braki pod względem sanitarnym, że przebudowanie jego stało się nagłą koniecznością.

Przebudowa ta, według sporządzonych już planów i kosztorysów wymagałaby kwoty 52.200 K.

Z uwagi, że Towarzystwo szpitala funduszków żadnych nie posiada, zwraca się przeto do reprezentacyi kraju z prośbą o pomoc materyalną, że względu, że szpital ten, jakkolwiek wybudowany i utrzymywany kosztem i staraniem Towarzystwa, jakkolwiek jest szpitalem prywatnym, odpowiada jednak w całej pełni wymaganiom szpitala powszechnego i publicznego, i czyni zadość potrzebom publiczno-sanitarnym, wyręczając w leczeniu dzieci, powszechny szpital lwowski.

Jeżeliby ze względu na budżet krajowy okazało się niemożliwością przyjście w pomoc darowizną kwoty 78.300 K., towarzystwo uprasza o bezprocentową pożyczkę w tej samej wysokości, zwrotną w 30 ratach rocznych.

Komisya sanitarna uznając pożyteczność i konieczną potrzebę odrębnego szpitala dla dzieci, którego byt, bez wydatnej pomocy ze strony kraju, mógłby być istotnie zagrożonym — nie przesądzając sposobu, w jaki kraj mógłby przyjść w pomoc rzeczozłozonej instytucyi — przedstawia wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę towarzystwa szpitala dla dzieci, im. św. Zofii we Lwowie przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesyi“.

Przewodniczący :

Gołuchowski.

Sprawozdawca :

Wurst.